

lapsi tappis. Troid koerad peastisid furno tehha weel mõrtsuka suust, mis lahwatand ja werrine raami peal ingab. Wõtte, suur kuniingat, mo kaebamist kuulda ja mõistele mõrtsukale nuhtluse palka.

„Kas sa ütlet nääd!“ ütles kuniingat, määra peale wadates: „mis issekombel teie wagga lei päästub ja endist patto lahhetseb? Ma wannun ja tõutan kindlast, et kui taewalik elus ellopäiwi mul weel ühheks aastaks pikkendab, siis peab Reinowadder sedda üllekohhut lahhetsema sama. Olge wait! sõnad on tühja rägitud. Murwäärt leinaja, Kannusjalg, astuge liggemale ja kuulge, mis ma ütlen. Teie tütri mattused peawad sure auga petud sama; min: isse tahhan mattused tehha ja pärrast sedda mõrtsukale nuhtluse mõista.“

— Kõik sündis kuniinga tahtmist möda; furno kanneti lauloga linnast wälja, maeti uhle auda mahha ja wersetati üks kallis marmori-kirwi aua rünlale mällestuseks. Kirwi peal seisis kuld poolstawiwidega luggeda:

Siin kirwi al puhkab

Siblijalg,

kut Kannusjalla tüttar, üks kuidowäärt kania! muies rohkest, sibilis noppest. Kõige ilmale sago teadawaks: Reinowadder on tedda tapnud. Teekäija lahhetse leinades furnud!

Rahho auale pärranduseks.

Pärrast mattuse piddo alkati mõrtsukale kohhut mõistma. Targemad riigi-issandad andsid kuniingale nõu, Reinowadderile käsowiat sata, kes tedda kohto ette kutsuks, ja Messikäp karro nimetati käsowiaiks. Seal ütles kuniingat karrole: „Messikäp! wõtte murre ning olega mino kuniin: illo käsko täita, ja olge tar' ning walulik, sest Reinowadder on kahtlane ja tiggi, ja saab teid kawwaluse läbbi, suud möda jutuga elsitama; sellepärrast wadale ette.“ „Ei sest olle middagi karta!“ kostis Messikäp: „min: pärrast olge murreta, aus kuniingat! Kui Reinowadder ial julgeks mind pillata ehk petta, siis tahhaksin temale wõlga nõnda kätte taasuda, et peaks ello: otsani mind meele tulletama.“

2.

Wana Messikäp tõttas uhkel tuhhil teele ja samus ülle sure liwa: nõmme ruttust mäggede pole, et kassukas iggitses ja pä tolmas, kunni ta wimalis ühte rünlilikko paika jõudis kus Reinowadder enamist iggapäw jahhi peal käis. Wibimata läks karro siit otsekohhe Kurja sünnitus: mõisa, mis üks müüri ja kantiga ümberpiiratud kindel koht olli, kus Reinowadder tagakiusamise eest warjopaika leidis. Kui Messikäp senna jõudis, ollid ukse ja wärrawad lukkus, egga nähtud kuskil ellawad looma liikumas; sellepärrast jäi karro mõttes seisma, mis nõu nüüd ette wõtta. Siis astus ta liggemale, pörrutas ruffitaga